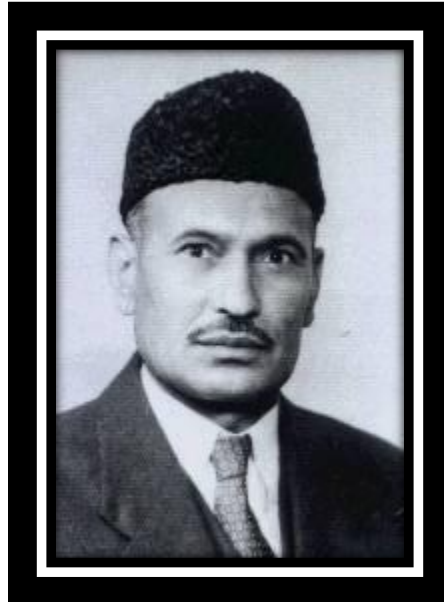

د "وېبښ زلمي" ملي مترقي نهضت
ويارلی غړی

غلام حسن خان ساپي

۱۹۱۲ - ۱۹۸۴ م.

د نوموړی کورنی د لغمان د میرزایانو په کورنی سره شهرت درلود ،
دی په قام ساپی او په عمر زیو کی استوگنی لری ، دا کلی د الیشنگ د دری په
خوله کی د سینده په شی خوا پرته ده .

غلام حسن خان په کال (۱۹۱۲) د عمر زیو په کلی کی زیږیدلی دی .
لیک او لوست په خپل فامیل کی زده کړه او پس له هغی نه په رسمی دواړو
کی د میرزائی وظیفه نی اجرا کول . تقریباً په کال (۱۹۳۱) وه چی محمد گل
خان مومند د کندهار د رئیس تنظیمه په حیث مقرر شوه ، غلام حسن خان
سایپی هم ورسره کندهار ته لاړ ، او هلته د قلم مخصوص په مدیریت کی د
کاتب په حیث کار کول . په کال (۱۹۳۳م) کوم وخت چی بنیاعلی مومند د
شمال د صفحاتو د تنظیم لپاره هغه خواته تبدیل شوه ، حسن خان ساپی هم

ورسره مزار شریف ته لاړ ، او د مدیر تحریرات په صفت وظیفه اجرا کول ، په
کال (۱۹۳۸-۴۴) د رشتیا د تجارتی شرکت او وروسته د بلخ د اقتصادی د
شرکت د اداری مدیر په حیث مقرر شوه ، په کال (۱۹۴۷م) د دپوی تعاونی د
رئیس په حیث مقرر شوه ، همدا وخت په سیاسی فعالیت هم لاس پوری کړه ، او
د وین زلمیانو په نهضت کی شامل شوه ، په کال (۱۹۴۸) د حکومت له خوا
بچی ته ولیږل شوه چه هلته د دپوی تعاونی آمریت او نمایندگی اجرا کړی ، او
سر بیره د هغی د بانک ملی افغان د مدیر په حیث هم کار کول ، په کال
(۱۹۵۰م) بیرته کابل ته ستون شو .

د ننگرهار د سره رود په سیمه کی چار باغ صفا ته نزدی یوزیارت دی
چی د سوی مبارک په نامه یاد پیری ، د مولود شریف په ورغذیر خلک هغه
زیارت ته راغونډ پیری او سوی مبارک زاباسی ، او دعا گانی کیږی . په کال
(۱۹۵۰م) چی هغه مراسم اجرا شوه ، د هغی په هکله بنیاعلی ساپی یوه مقاله
خپور کړه ، چی په دی عصر او زمان کی خلک په داسی مراسمو کی ځانونه
باید مصروف نکړی ، او نور مثبت فعالیتونو ته چی د جامعی لپاره گټه وړه
وی باید متوجه شی . دا خبره پر ځنی روحانیون او متعصب ملایانو باندی بده
ولگیدل او د تکفیر حکم نی پری وکړه او د بنیاعلی ساپی پر ضد سختی
مظاهری روانی کړل او غوښتل چی ساپی دی سنگسار شی .

تصادفاً په همدا وخت میر صاحب (میر سید قاسم خان) د عدلیی د
وزیر په حیث مقرر شوه ، نوموړی وزیر هغه هیجانی شور ماشور او جریان په
دیر فراست او عاملیت آرام کړه په دی ترتیب چی محکمه پر بنیاعلی ساپی
باندی دا حکم صادره کړه چی نوموړی تر هغه وخته پوری بندی وی چی آثار

صلاح او توبه دده د تندۍ نه برآلاشي. په دې هيله ساپي ئې د مرگ نه بچ كړه ، نو پس له دوه كلو نه مير صاحب امر وكړه چې نوموړي د بند نه راخلاص شي . كوم وخت چې مرحوم سردار داود خان صدراعظم شوه ، او د پښتونستان چيغه زور واخيست ، غلام حسن خان ساپي يې (۱۹۵۳) په پشاور كې د افغان قونسل په حيث مقرر كړه ، په كال (۱۹۶۰م) چې سياسي فضا د افغانستان او پاكستان په مينځ كې كړكېچن شوه او په پای كې سياسي مناسبات د دواړو ملكو د مينځ نه وشلیدل ، ښاغلي ساپي هم كابل ته راغی او په كال (۱۹۶۳م) كې نوموړي د افغانستان په سفارت په بغداد كې د وزير مختار او مستشار په حيث مقرر شوه ، ښاغلي ساپي په ۱۹۶۵م كال كې د بغداد نه استعفاي ور كړه او لغمان ته لاړ چې په ولسي جرگه كې د لغمان وكييل په حيث انتخاب شي مگر په رأی گيري كې ناکام شوه او اصولاً پير ته په خپل پخواني وظيفه بغداد ته لاړ ، يو كال وروسته اندونيزيا ته د افغانستان د سفير په حيث مقرر شوه او په كال (۱۹۷۲-۱۹۷۷) په چكسلواكيا كې د سفير په حيث وظيفه اجرا كول ، بيا د هغی غای نه بر طرف شوه او كابل ته راغی ، د کمونيستي درژيم په دوران كې نوموړي دري مياشتي زنداني هم شوه ، په كال (۱۹۸۴) د فروري په مياشت كې وفات شوه .